

Γλυκὸς προσπνέει Ζέφυρος εἰς τὰ λευκά ἱστία·
 Ἡ τρόπις ὀλισθαίνουσα ἐντὸς γλαυκῶν στρωμάτων
 Τοῦ πόντου τὰ πανήσυχα ἀροτρίᾳ πεδία . . .
 Τὸ πλοῖον φεύγει πρὸ αὐτῶν τὴν πρῶρὰν τοῦ προτάτ-
 [τον

Εἰς τῆς θαλάσσης τὸ εὐρὺ καὶ κυανοῦν πεδίον
 Ἴδὲ! πῶς κατοπτρίζεται τοῦ οὐρανοῦ τὸ χρῶμα
 Καὶ οὐρανὸς καὶ θάλασσα ἐκεῖ εἰς ἓν σημεῖον
 Συναπαντῶνται ἀδελφὰ, φιλοῦνται στόμα στόμα.

Μὴ ᾔν' ἐκεῖ ἡ ποθητὴ ἀκτὴ τῆς εὐτυχίας;
 Μήπως ἐκεῖ δὲν ἀντηχοῦν οἱ στεναγμοὶ κ' οἱ θρήνοι;
 Μὴ ὁ Θεὸς ἐκεῖ δωρῇ στιγμὰς εὐδαιμονίας;
 Μήπως ἐκεῖ τὸ παρελθὸν πικρίας δὲν ἀφίνει;

Ἐμπρὸς! προχωρεῖ! τὴν ἀκτὴν νὰ φθάσωμεν ἐκείνην
 Προτοῦ ἢ νῦξ τὸν μέλανα μανθῶαν τῆς ἀπλῶτης
 Προτοῦ διῶξ' ἢ καταιγὶς τὴν μαγικὴν γαλήνην
 Καὶ τῶν ἀνέμων ἡ σφοδρὰ μανία μᾶς κυκλώσῃ!

Ὁ ἥλιος κατέδυσε, ἡ νύξ ἰσοῦ ἐγγίζει . . .
 Καὶ τέτταρα πλέκουν τῆς νυκτὸς τὸ στέμμα τὸ ὠραῖον·
 Ἀλλ' ἤδη ὅτε ἤρχισαν ὁ Νότος νὰ συρίζῃ
 Ἀρνεῖται τὸ πηδάλιον νὰ διευθύνῃς πλέον;

ὦ! σ' ἐννοῶ· τὴν ἄφρονα χλευάζεις εὐπιστίαν!
 Κ' ἐνῶ ἐπὶ τὰ χεῖλη σου γέλως πικρὸς πλανᾶται
 Εὐφραίνεσαι εἰς τὴν σφοδρὰν τοῦ πόντου τρικυμίαν,
 Ὅτε ὀρθοῦται ἀλαζὼν τὸ κύμα καὶ μυκάται.

Ἐγείρεις μὲ ναυάγια οἰκτρὰ τὰ τρόπιά σου.
 Γλυκεῖαν ἔχεις μουσικὴν τοῦς θρήνους τῶν πεσόντων
 Καὶ μὲ τὰ δάκρυα κοσμεῖς τὸ χρὸνδιάδημά σου,
 Ἡ πλέκεις στέφανον μ' αὐτοῦς τοῦς κρίνους τῶν θα-
 [νόντων!

ὦ! ἔρρε χαλκοπρόσωπος καὶ πονηρὰ Λαμία!
 Ἡ κρύπτουσα τοῦ μέλλοντος τὰς φοβερὰς παγίδας,
 Ἐνθα ὁ δειλαῖος θνητὸς ἐμπίπτει ἐν ἀγνοίᾳ,
 Καὶ σπεύρουσα ἐπάνωθεν ἀπατηλὰς ἐλπίδας.

Ἀν ᾔναι Κροῖστος σήμερον ὁ γῆρας ἔτι ἐπαίτης,
 Ἀν εἰς ἀγκάλας ῥίπτεται γελώσης εὐτυχίας;
 ὦ! αὔριον τῆς φοβερᾶς βουλῆς σου ὑπηρέτης
 Θὰ ἐπαίτῃ τὸν ἄρτον τοῦ ἀπὸ τῆς κοινωνίας.

Κ. ΞΕΝΟΣ.

ΠΟΝΩ.

Νὰ κοιμηθῶ δὲν δόναμα·
 Ἀνάπαυσιν νὰ εὕρω,
 Τί ἔχω δὲν ἡξεύρω,
 Ἀπαύστως ὁμῶς ἐκφωνῶ:
 Πονῶ.

Νεάνιδα ἐγνώρισα
 Τὴν εἶδον ἅπαξ μόνον
 Κ' ἡσθάνθην ὁμῶς πόνον,
 Οὐδέποτε τὴν λησμονῶ,
 Πονῶ.

Καὶ δὲν τὴν εἶδον ἔκτοτε
 Ἀλλὰ τὴν ἐνθυμοῦμαι
 Κ' ἐν τούτοις συγκινοῦμαι,
 Τὴν ἐνθυμοῦμαι κ' ἀτονῶ,
 Πονῶ.

Ἴδοὺ τίς εἶν' ὁ πόνος μου
 Ὁ ἔρως μὲ παιδεύει,
 Μὲ τυραννεῖ, φονεύει,
 Καὶ δσπ ζῶ θὰ ἐκφωνῇ:
 Πονῶ.

Δ....

ΤΩ Α...

ΗΤΟ ΛΥΚΑΥΓΕΣ.

Ὁ Κωμαστής.

Εὐπνα· τὰ μάτια τ' οὐρανοῦ ἀνοιξε μὴν κοιμᾶσαι.
 Τ' ἀηδόνια σὲ προσμένουνε. Ὕπνόν ὕπνο μὴν πλν-
 [νᾶσαι.

Εὐπνησε καὶ ὁ Ζέφυρος σιγὰ σιγὰ συρίζει·
 Λευκοντομένη ἡ αὐγὴ γελᾷ καὶ παιγνιδίζει.

Τὰ ἄνθη εἶναι χαρωπὰ, μὰ μόνῃ ἡ ματιὰ σου
 Θ' ἀνοίξῃ τὰ μπουμπούκια τοῦς νὰ ἴδωσιν τὴν εὐμορ-
 [φιά σου.

Πρόβαλε καὶ τάγν' ἀπὸ πούλι γαρούμενα πετᾶνε,
 Τ' ἀγνό σου καλημέρισμα μὴ νὰ εἰπῇς ζητᾶνε.

Εἶναι γλυκὸ τὸ χάραγμα· ξόπνα νὰ ἰδῇς πῶς σβύνουν
Τ' ἀστέριζα, πῶς τοὺς οὐρανοὺς τρεμουλιαστὰ ἀφίνουν.

Ξόπνα σὲ κράζει ἡ αὐγὴ γιὰ νὰ σὲ στεφανώσῃ·
Ζητῇ μὲν χάρι. — Τῇ δροσιᾷ στὰ χεῖλη σου νὰ δώσῃ.

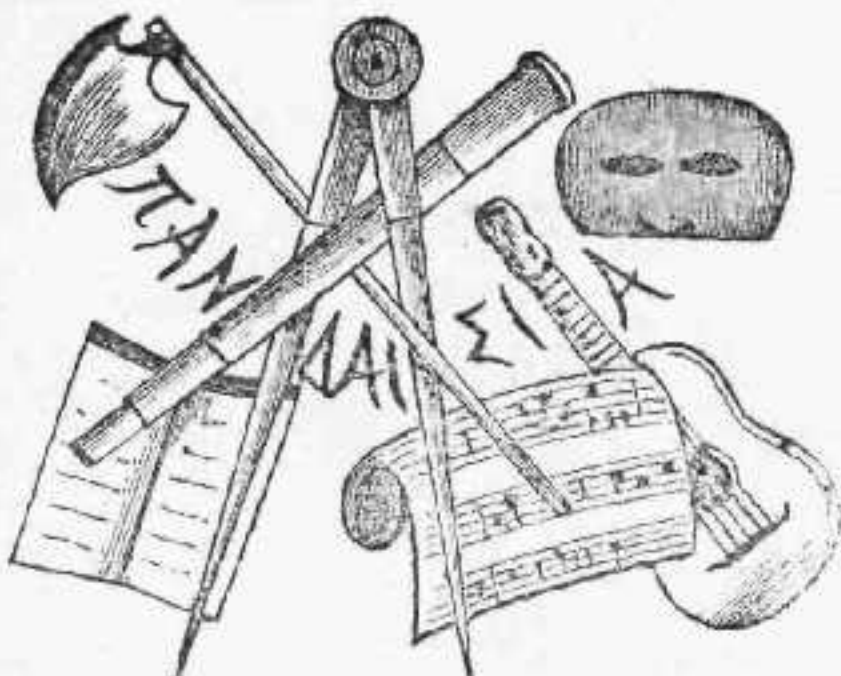
Θέλει στὰ τριαντάφυλλα τ' ὠραῖο πρόσωπό σου
Νὰ δείξῃ· καὶ στὸν κρίνο τῆς τὸν κάτασπρο λαιμό σου

Ξόπνησε στὸ φτερούγισμα, στοῦ Ζέφυρου τῇ χάρι,
Στὴν ξαστεριά τοῦ οὐρζνοῦ, στὸ δροσερὸ κλωνάρι.

Ξόπνα καὶ τὰ ξανθὰ μαλλιά ἄφες νὰ κυματίσουν
Στ' ἀγέρι, στὸ ξημέρωμα. Κ' ἡ φλόγες μου θὰ σβύ-
[σουν

Αὐγουστος 1871.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΡΙΣΤΑΔΗΣ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Εὐδοκίουπόλεως, ὅτι ὁ ἐν
Πάφῳ διατρίβων ἰατρὸς καὶ ἀρχαιολόγος κ.
Δαμῶν εἶχε μεταβῆ ἐσχάτως χάριν ἀρχαιολο-
γικῶν ἐρευνῶν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ὅπου ἀ-
νεκάλυψε πολλὰς ἐπιγραφὰς, δι' ὧν προσδιο-
ρίζεται ἀκριβῶς ἡ θέσις τῶν Κομάνων, τῆς
πόλεως εἰς ἣν ἐξωρίσθη ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυ-
σόστομος, ἐκεῖθεν δὲ μετέβη εἰς Σουλοῦ Σεράϊ
κεῖμενον δώδεκα ὥρας πρὸς δυσμὰς, ὅπου εὗ-
ρεν ἐπίσης πληθὺν ἐπιγραφῶν, ἐκ τινων τῶν
ὁποίων ἀνακαλύπτεται ὅτι τοῦτο ἀρχαῖον εἶχεν
ὄνομα Ἡρακλειούπολις. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀνα-
καλυφθεισῶν ἐν τοῖς δύο τόποις ὑπάρχουσι καὶ
ὀκτὼ ψηφίσματα. (Νεολόγος)

* * Λόγος καὶ πάλιν γίνεται περὶ κατασκευῆς
ὑποβρυχίου ὁδοῦ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας,
συνδεούσης τὰς δύο χώρας δι' ἀτμοσφαιρικοῦ
σιδηροδρόμου κατασκευασμένου ἐντὶς μακροῦ
σωλήνος. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ γιγαντιώδους τού-
του σχεδίου ἀπαιτεῖ, λέγεται, πενταετὴ ἐργα-
σίαν καὶ τὸ εὐτελὲς ποσὸν διακοσίων ἐκατομ-
μυρίων φράγκων.

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

* Εξώθεν τοῦ νομαρχ. καταστήματος Πατρῶν
ἀνασκαφῆς γενομένης πρὸς κατασκευὴν ὀχετοῦ,
εὐρέθη πρὸ ἡμερῶν Σαρκοφάγος τις ἐκ λευκοῦ
μαρμάρου ὃν τὴν παρελθούσαν Τρίτην μετέφε-
ραν ἐξώθεν τῆς δημαρχίας. Χάριν τῶν ἐν ταῖς
ἐπαρχίαις συνδρομητῶν ἡμῶν δίδομεν ἀκριβῆ
περιγραφὴν τοῦ ἐκθέντος σαρκοφάγου. Καὶ ἐπὶ
μὲν τῆς προσόψεως φέρει ἐξ ἄρρενα τέκνα, ἐξ
ὧν τὰ μὲν ἐν τῷ κέντρῳ δύο ἐναγκαλισμένα
ὄντα κρατοῦσι τὸ μὲν δᾶδᾶ ἀνεστραμμένην τὸ
δὲ στέφανον — τὰ ἕτερα δύο πλησίον αὐτῶν,
ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς χειρὸς κρατεῖ ἕκαστον τὸν
μανθῦαν ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης τὸ μὲν στέφανον,
τὸ δὲ (δὲν διακρίνεται) — τὰ δ' ἕτερα δύο
ἐπὶ τῶν ἁκρῶν, τὸ μὲν ἐν φέρει λαγῶν κρα-
τούμενον ἐκ τῶν ὀπισθίων ποδῶν τὸ δὲ κρατεῖ
πινάκιον ὀπωρῶν — ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου δὲ πλευρᾶς
φέρει δύο πτερωτὰ ζῶα, ἔχοντα κεφαλὴν ἀετοῦ,
μὲ τὸν ἕνα δ' ἐκ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν κρα-
τοῦσι κρήνην ἰσταμένην· ἐκ τῶν δύο παραπλευ-
ρων μερῶν εἶναι ἀνὰ ἓν τέκνον φέρον ἐπὶ μὲν
τῆς μιᾶς χοιρίδιον κρεμάμενον κάτωθεν δι'
ἡμικαμπύλου καὶ κρικιδοτόν. Ἐκ τῆς τεθραυ-
σμένης δὲ πλακῆς ἥτις εὐρέθη πλησίον αὐτοῦ,
ἔχουσα γράμματα λατινικά, ἐξάγεται ὅτι ὁ
Σαρκοφάγος αὐτὸς εἶναι ἐκ τῶν ἀρχαίων χρό-
νων τῶν Ῥωμαίων.

Ὁ κ. δήμαρχος διέταξε ὅπως δι' ὕδατος
καθαρίσωσιν αὐτὸν πρὸς περισσοτέραν θέαν καὶ
εὐχαρίστησιν τῶν θεατῶν.

* * Ἐν τῷ προαστείῳ Κωνσταντινουπόλεως
Καδῆκιοι, (Χαλκηδῶν) ἀνοιγομένου ἐσχάτως
φρέατος, ἀνεκαλύφθησαν εἰς ἀρκετὸν βάθος λεί-
ψανα κιόνων ἐκ μαρμάρου ἅτινα ὡς εἰκὸς, εἰσὶν
ἔχνη μνημείου τινὸς τῆς ἀρχαίας Χαλκη-
δόνης.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ.

Ἡ «Ἀρατος, ἐφημερὶς τῶν Βρυξελλῶν ἐδη-
μοσίευσεν ἐσχάτως στατιστικὴν τῶν οἰκτρῶν